

ved afståelse af aktier m.v., der har været ejet i mindre end tre år, i det omfang, personer ville have haft fradragsret efter aktieavancebeskatningslovens § 2, stk. 2. Nr. 6 udgør således et nettobeløb, der for det enkelte indkomstår ikke kan være negativt.

Nr. 7 omfatter gevinst ved afståelse af aktier omfattet af aktieavancebeskatningslovens § 2 a, dvs. aktier m.v. i visse lavt beskattede udenlandske selskaber. Tab på sådanne aktier m.v. kan ikke fradrages, hverken efter de gældende eller de foreslåede regler.

Nr. 8 omfatter gevinst ved afståelse af investeringsbeviser i udloddende investeringsforeninger. Investeringsbeviser omfattes af aktieavancebeskatningsloven, jf. udtrykket »lignende værdipapirer« i aktieavancebeskatningslovens § 1. Fortjeneste ved afståelse af investeringsbeviser i udloddende investeringsforeninger omfattes i de fleste tilfælde af særreglen i aktieavancebeskatningslovens § 2 d. § 2 d finder dog ikke anvendelse på investeringsbeviser i rene aktieafdelinger. Rene aktieafdelinger defineres i § 2 d, stk. 1, som foreslås ændret ved § 7, nr. 2, i dette lovforslag. Der henvises til bemærkningerne dertil. Fortjeneste og tab på investeringsbeviser i sådanne rene aktieafdelinger omfattes af de almindelige regler i aktieavancebeskatningsloven, henholdsvis § 2 om afståelse efter mindre end tre års ejertid og § 4 om afståelse efter tre års ejertid eller mere. En investeringsforenings gevinst ved afståelse af sådanne beviser medregnes efter nr. 6 ved beregningen af minimumsudlodningen, hvis de afstås inden en ejertid på tre år. Ellers indgår de ikke ved beregningen af minimumsudlodningen.

Tab på investeringsbeviser i afdelinger, der alene investerer i fordringer i fremmed valuta, kan fradrages i alle indtægter, jf. stk. 4. Tab på andre investeringsbeviser omfattet af § 2 d kan ikke fradrages.

Fælles for nr. 1-8 er, at der ville have været tale om kapitalindkomst ved personers direkte investering.

Nr. 9 omfatter udbytter og afståelsessummer fra danske aktie- og anpartsselskaber, andre aktieselskabslignende selskaber, selskabsbeskattede andelsforeninger, akkumulerende investeringsforeninger og udenlandske tilstrækkeligt beskattede selskaber. Disse indtægter ville have været aktieindkomst ved personers direkte investering efter personskattelovens § 4 a.

Nr. 10 omfatter gevinst på fordringer og gæld, der opfylder mindsterentekravet i kursgevinstlovens § 7, dvs. blåstemplede fordringer m.v. Sådanne gevinster ville ikke have været skattepligtige hos personer ved direkte investering, men er alligevel omfattet af det gældende udloddningskrav.

Det foreslås, at udloddningskravet fortsat skal være gældende, idet selskaber m.v., der ville være skatte-

pligtige af tilsvarende gevinster ved direkte investering, ellers kunne opnå skatteudskyldelse. Samtidig foreslås skattefrihedsreglen for personer for den del af udlodningen, der hidrører fra blåstemplede fordringer (det nuværende § 16 A, stk. 5), videreført, jf. § 1, nr. 8 og 9, i dette lovforslag og bemærkningerne hertil.

Efter de gældende regler er det tvivlsomt, om tab på blåstemplede fordringer kan fradrages fuldt ud ved opgørelsen af minimumsudlodningen. Da personer ikke ville have en sådan fradragsret ved direkte investering, mens selskaber m.v. på den anden side ville have fuld fradragsret, foreslås det præciseret, at denne tabsfradragsret ikke er ubegrænset. Herefter kan tab alene fradrages i gevinster på andre blåstemplede fordringer i samme indkomstår.

I stk. 4, 1. pkt., nævnes de tab, som kan fradrages fuldt ud ved beregningen af minimumsudlodningen. Baggrunden for denne fradragsret er, at personer ved direkte investering kunne have medregnet disse tab fuldt ud ved opgørelsen af kapitalindkomsten.

De tab, der kan fradrages fuldt ud, er tab på fordringer i fremmed valuta som omhandlet i kursgevinstlovens § 6 samt tab ved afståelse af beviser for indskud i udloddende investeringsforeninger, der udelukkende investerer i sådanne fordringer.

Det foreslås, at de fuldt fradragsberettigede tab i første række nedsætter den del af udlodningen, der skal beskattes som kapitalindkomst hos personer. Fradragsretten kan imidlertid medføre, at kapitalindkomstdelen af den samlede udlodning bliver negativ. Det foreslås ved stk. 4, 2. og 3. pkt., at et sådant negativt beløb i første række skal fragå i aktieindkomstdelen og i anden række i den skattefri del af udlodningen. Rækkefølgen får betydning i relation til de foreslåede regler om beskatning af udloddningerne.

For de tilfælde, hvor minimumsudlodningen beregnet efter stk. 3-4 er positiv, foreslås det i stk. 5, at administrationsomkostninger i investeringsforeningen kan fradrages ved opgørelsen af årets minimumsudlodning, og at omkostningerne i tilfælde, hvor udlodningen skattemæssigt opsplittes i flere komponenter, fordeles forholdsmæssigt på disse. Fradraget for administrationsomkostninger kan dog ikke overstige den efter stk. 3-4 beregnede minimumsudlodning. Der er tale om en lovfæstelse af en hidtil gældende praksis, hvorefter administrationsomkostningerne kan fradrages ved opgørelsen af minimumsudlodningen, og hvorefter fradraget fordeles forholdsmæssigt på de enkelte komponenter.

For de tilfælde, hvor minimumsudlodningen beregnet efter stk. 3-4 er negativ, foreslås det i stk. 6, at